

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London – Zjednoczone Królestwo) – Secretary of State for the Home Department/CS

(Sprawa C-304/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Obywatelstwo Unii — Artykuł 20 TFUE — Obywatel państwa trzeciego mający na utrzymaniu małoletnie dziecko będące obywatelem Unii — Prawo pobytu w państwie członkowskim, którego obywatelstwo posiada dziecko — Karalność rodzica dziecka — Decyzja o wydaleniu rodzica pociągająca za sobą pośrednie wydalenie dziecka)

(2016/C 419/03)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Secretary of State for the Home Department

Strona pozwana: CS

Sentencja

Artykuł 20 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż postanowienie to stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego nakazującemu wydalanie z jego terytorium do państwa trzeciego obywatela tego państwa trzeciego, który został skazany za popełnienie przestępstwa, w sytuacji gdy ów obywatel sprawuje faktyczną pieczę nad małoletnim dzieckiem, które posiada obywatelstwo tego państwa członkowskiego i przebywa w nim od chwili urodzenia, nie skorzystawszy z prawa do swobodnego przemieszczania się, jeżeli wskutek takiego wydalenia dziecko będzie musiało opuścić terytorium Unii, przez co zostanie ono pozbawione możliwości korzystania z istoty praw, które przysługują mu w związku z posiadaniem obywatelstwa Unii. W wyjątkowych okolicznościach państwo członkowskie może jednak zastosować środek wydaleniowy, jeśli przemawia za tym osobiste zachowanie owego obywatela państwa trzeciego, przy czym zachowanie to musi stanowić rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie dla podstawowych interesów społecznych tego państwa członkowskiego, zaś decyzja o zastosowaniu tego środka musi zostać podjęta z uwzględnieniem poszczególnych wchodzących w grę interesów, czego ustalenie należy do sądu krajowego

⁽¹⁾ Dz.U. C 315 z 16.9.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea – Rumunia) – SC Star Storage SA/Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), SC Max Boegl România SRL i in./RA Aeroportul Oradea i in. (C-488/14)

(Sprawy połączone C-439/14 i C-488/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywy 89/665/EWG i 92/13/EWG — Zamówienia publiczne — Procedury odwoławcze — Przepisy krajowe, które uzależniają dopuszczalność środków zaskarżenia decyzji instytucji zamawiającej od ustanowienia „gwarancji należytego postępowania” — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Prawo do skutecznego środka prawnego)

(2016/C 419/04)

Język postępowania: rumuński

Sądy odsyłające

Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea

Strony w postępowaniach głównych

Strony skarżące: SC Star Storage SA (C-439/14), SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA (C-488/14)

Strony pozwane: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA (C-488/14)

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1–3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. i art. 1 ust. 1–3 dyrektywy Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującej przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, zmienionej dyrektywą 2007/66, należy w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak sporne w postępowaniach głównych, które uzależniają dopuszczalność wszelkich środków zaskarżenia decyzji instytucji zamawiających od wywiązania się z obowiązku ustanowienia przez wnoszącego środek zaskarżenia na rzecz instytucji zamawiającej gwarancji należytego postępowania, jeżeli gwarancja ta jest zwracana wnoszącemu środek zaskarżenia niezależnie od wyniku postępowania w przedmiocie środka zaskarżenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 448 z 15.12.2014.
Dz.U. C 26 z 26.1.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I – Niemcy) – Tobias Mc Fadden/Sony Music Entertainment Germany GmbH

(Sprawa C-484/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Społeczeństwo informacyjne — Swobodny przepływ usług — Bezprzewodowa sieć lokalna (WLAN) przedsiębiorcy — Swobodne publiczne udostępnienie — Odpowiedzialność usługodawców będących pośrednikami — Zwykły przekaz — Dyrektywa 2000/31/WE — Artykuł 12 — Ograniczenie odpowiedzialności — Nieznany użytkownik tej sieci — Naruszenie praw podmiotów praw do utworu chronionego — Obowiązek zabezpieczenia sieci — Odpowiedzialność cywilna przedsiębiorcy]

(2016/C 419/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tobias Mc Fadden

Strona pozwana: Sony Music Entertainment Germany GmbH